

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

15. Dies Julii. Nullus fidelior tibi ad consilium potest esse, quàm qui non
tua, sed te diligit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

15. DIES JULII.

Nullus fidelior tibi ad consilium potest esse, quam
qui non tua, sed te diligit. *Gregor. lib. Registri.*

Consultatio I.

Quid sit Prudentia, docuit he-
sternæ: quid agat, docebit
hodiernæ diei Tessera. Tres
sunt celeberrimi, Prudentiæ, quos elicit actus. Con-
sultatio, Judicium, consultationem claudens, & Im-
perium. Consilio stant regna, urbes, domus. Diētum
Biantis est: Considera, & poste à rem aggredere. Quod
si Consultatio, actus Prudentiæ est; multò magis Ju-
dicium, consultationem claudens: quia totus ille
consultandi labor non tendit, nisi ad formationem
hujus judicii proximè prælucentis voluntati, & pro-
nuntiantis de mediis ad finis consecutionem. Sed
quia parum prœdest consultare, & judicare, si judi-
cium sit stat in intellectu, nec progrediatur ad opus;
ideo ultrà duos actus Consultationis, & Judicij ne-
cessit accedere tertium, actum Imperii, quo recte
judicata, mandantur executioni. Hi sunt tres illi au-
tefactus, magnæ illius Reginæ, quæ virtutum om-
nium est moderatrix. Itaque prudentis animi cogita-
tiones, & consilia debent esse in edito, veluti, loco pe-
nitentiæ, ut in specula, & vigilia quadam contulari; quæ
non modò ea, quæ ante pedes sunt, sed & longè dissi-
ta prospiciunt.

II. Necessariam esse in omni re majoris momen-
ti, Consultationem, non est probandum, sed cre-
dendum. Dubitari possit, qui sint in consilium ad-
hibendi? In primis, si juxta hodiernam Tesseram, is
sit habendus inter consultores, primus, *qui diligit non*

Pars II.

Mm

tua,

tua, sed te, quis prius est consulendus, quam (a) magni consilii Angelus? vel, ut Cyprianus interpretatus. Magnæ cogitationis nuntius? Deus, cum veller cunctam adhuc, & exlegem Synagogam divinis imbuens mortibus, & excolere legibus, & monere, ut dubius in rebus ad se recurrerent, Propitiatorium fieri curavit, sive Debir, id est, oraculum, sui Numinis velut domicilium, undè consulentibus responsa dare. Eamq; ob causam, Sancta Sanctorum, Domum consilii vocabant; undè arcana promerentur consilia Numinis sanctione fusa. Delphis, Apollinem Prothium, ut commune orbis terræ oraculum posuerunt: ut Dei oratione moniti, atque instructi omnes domum compotes consilii redirent. Sit pectus tuum, velut olim apud Hebreos, Propitiatorium, in quo commoretur Magni consilii Angelus. Deum tibi semper in dandis consiliis, ex hoc propitiatorio experies propitium. Malè tibi consules, si eo inconsulto, primum te consultas. Ecce petendum est, quod in terra discernendum. Plerumq; in consultando sedicitur, qui impetu dicitur.

III. Rarò errat, qui benè deliberat: ut porro benè deliberes, liber sis, necesse est, affectuum letitiae. Varia in hoc mundo, velut in amplissimo circuito proponit Deus bona, mala, mediocria, pejora, meliora, pessima, optima, omnia, humano reliquit, ut decernat, judicio, ut eligat, arbitrio; ut exequatur, imperior. Sed prius, os Domini interroga: deinde spectandum, quid hic, aut ille vir cordatus, aliquando fecerit in simili negotio: quod consilium est Epicteti: (b) Cum aliquid negotii tibi futurum est, cum aliqui

(a) Iſai. I. (a) C. 5. Enchr.

(a) P

Julius. *Tessera.* 547
aliquo ex Proceribus præsertim, ipse tibi proponsto,
quid in eare futurus fuisset Socrates, vel Zenon; ita
fieri, ut teratio non deficiat, quia id, quod objectum fue-
rit, rite administret. Tu, tibi propone Franciscum,
Dominicum, Ignatum, magnos illos divinæ Sapien-
tiae cœlo haultæ interpretes. Dein seu solus, seu
cum aliis consultationem instituas: pone tibi ante
oculos præterita, quæ, scilicet, in tali casu expertus es
ipse, vel alii, quidnam contigerit, quem res sortita sit
enam: ac simul futura, quid expectari debeat in hac,
vel altera vita. Quod si alios consulas, sint senes qui-
bus corpus annis infirmum; ingenium sapientiâ va-
lidum sit: Adolescentum animi plerumque parum
providi, iisque molles, & ætate fluxi, dolis haud diffi-
culty capiuntur. Nec errat verbum vetus; *Consilio*
senum, hastas juvenum esse. Deinde fortunâ variâ fue-
runt exerciti. Reverâ enim; quod nocet, docet. Et ap-
positè de se Mithridates: (b) *Mihi fortuna, multis re-
bus erexit, usum dedit bene suadendi.* Denique per-
mittenda est illis, quos consules, libertas; ut fortiter,
non obnoxie, sententias dicas: (c) *Nevè* (ut acutè
Tacitus) *cum fortuna potius Principis loquantur,*
quam cum ipso. Qui sic consulit alios, consulit sibi:
aque ita bonum consilium erit consultori opti-
mum. Si Poëtam consulas; accipies hoc ejus respon-
sum, velut effatum:

Consilio factum, non pœnitet esse peractum.

M m 2

16.DIES

(a) Plutarch. (b) Sallust in frag. (c) Tacit. I. Hist.